

nostre districte i quasi bé haurien mort a no ésser perquè fidelment anaven predicant per Catalunya la doctrina d'en Prat de la Riba una colla d'amics del poble que sentien el pur aleteig del ressorgiment dels ideals decaiguts.

Com que la llevor era bona, germinà i arreu tregué bona florida, més malgrat çò, ni ha en el cor del poble poca fermesa en exterioritzar els seus ideals, malgrats tenir-los ben arrelats en la seva ànima. Hem de demostrar major entusiasme per a lluitar en nostre districte, no perquè ens faltin forces, sino perquè ho mereix la causa que defensem, i perquè tractant-se d'un moviment afectiu, d'un impuls generós dels nostres cors, hem de batallar perquè tots els catalans aimants de ses persones s'enamoresin del nostre ideal i volguessin tenir una fè com la nostra en la victòria de les aspiracions que tenim; que vegessin els mateixos per nostra flaqueza qu'en nosaltres hi ha falsia, que nosaltres no admitem l'asquerós caciquisme perquè no sabem practicar aquest sistema centralista, que nosaltres no tenim necessitat de la raó de la força per lluitar, que amb la força de la raó, amb el sol fet de ser els que lluiten pel regionalisme n'hi ha prou per que tots els catalans conixedors de la nostra bandera, siguin amb nosaltres. No està precisament per nosaltres, sino pel que representem, perquè la nostra lluita té un fi mes enlairat que la política; nosaltres ireballem per esplaiar una necessitat de l'ànima de tots els homes i arreu de la nostra terra s'ha sentit perquè tots els bons fills la senten aquesta necessitat d'esplaiar els seus sentiments envers sa mare.

I la causa de que per un moment a voltes s'han deixat vencer les inspiracions del poble per les imposicions *amigables* i ha perillat la victòria dels verdaders apòstols dels ideals de Catalunya es perquè estan segurs de que la nostra terra es ferma en les seves aspiracions i en els seus drets, que fins molts indirectament eren del *pingajo* se sentien accidentalment autono-

mistes, i tots, tots deien que treballaven per l'enaltiment de Catalunya, fins aquells mateixos que volien ferir-la amb ferida mortal, robant-li el cor de la força, robant-li la representació de Barcelona i es clar l'últim que parla, com que diu qu'es defensor dels drets de la terra, es escoltat per els que senzillament volen lluitar en bé de Catalunya, però no estan enfundats en qüestions polítiques.

¿Per què no passa això a Barcelona? Doncs perquè allà s'estima la terra a cor obert i son tots i un per un que treballen amb fè per la pàtria nostra i no deixen que quedi un sol ciutadà sense saber ben bé lo que volen dir les paraules dels que parlen i així ben entundats poden rebatre tots i un per un amb fermesa tots els ultratjes que rebi la seva verdadera inspiració. ¿Per què no imitem als de Barcelona? Caldria fer-ho granollerins! Vallensans! propagueu els ideals amb fermesa, que tota hora es bona per fer patriat

MANUEL BASSA

La Lliga Regionalista

LA Lliga Regionalista de Granollers, en sessió general darrerament celebrada pera tractar de la dimissió del seu president i de la renovació dels càrrecs de la Directiva, va fer constar en acta el sentiment que li produí, la decisió del estimat Sr. Serra i Dachs, admetent-li prò, la dimissió, donats els motius que'l van moure a presentarla.

Després de canviar impressions vers les persones que debien formar la nova Junta, per aclamació varen ésser proclamats els següents senyors:

<i>President,</i>	Don Tomàs Benet
<i>Vice-President,</i>	» Vicens Camp
<i>Tresorer,</i>	» Josep M. ^a Masó
<i>Secretari,</i>	» Ernest Gurri
<i>Vice-Secretari,</i>	» Josep Tapias